

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 bani.
Românic, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului“ Sibiu

Foaie politică.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.
(Joia apare numărul de Duminică.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului“, Sibiu.

INSERATE

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).

Un șir pețit prima-dată 14 bani, a doua-oraă
12 bani, a treia-oraă 10 bani.

Intuneric și lumină.

Urâm întunerecul și adorăm lumina: întunecul din natură, întunerecul neștiinții și noaptea patimilor din sufletul omenesc, — lumina soarelui, strălucirea minții și curăția inimei omenești. De când sunt oamenii pe pământ lupta pentru biruința luminii și alungarea întunerecului din viața omenească, n'a fost curmată o singură clipă. Dar în vreme ce sufletul omenei organizează fără încetare această luptă și o poartă necurmat, fii rătăciți de-ai ei sunt aceia cari îi pun alte stavili în cale, și anume cele mai grele. O parte însemnată din nenorocul propășirii omenești residă în faptul că sunt oameni cu sufletul strein de sufletul comun al omenei, oameni cari iubesc întunerecul și fug de lumină. Pe trunchiul arborelui fiecărui popor cresc așa numitele ramuri moarte, cari cu mentalitatea, cu convingerea, cu inima lor nu fac parte nici din acel popor, nici din altul, nu sunt de folos nici neamului, din care s'au născut, nici altora, ci numai lor înșiși sunt folositori, așa cum pricep ei să-și ducă viața lor de întuneric. Cum sunt paseri de noapte, așa sunt și oameni, cari nu se simțesc bine decât sub manta grea a întunerecului. Structura deosebită sufletească nu-i lasă să lucreze în rând cu majoritatea omenei. Dumnezeu știe cum și pentru-ce resar în viața popoarelor astfel de sulete moarte, opace. Poate ca să țină vecinic trează în majoritatea omenei lupta pentru biruința luminii. Sunt multe feliuri de oameni cu suflete întunecate, cărora le place să lucreze în întuneric. Dar ni se pare, că nici una din speciile aceste detestabile nu ajung pe cei cari lucrează mai cu plăcere atunci, când se pot folosi de noaptea, de nenorocirea ce-a căzut pe capul deaproapelui său.

A lua pe nedreptul ceace-i a altuia e totdeauna o faptă immorală, o crimă, dar a te folosi de prilejul morții deaproapelui tău, de pildă, pentru a

lua tu moștenirea ce-a lăsat-o copiilor, este desigur culmea josniciei. Luând lupta nedreaptă cu deaproapele tău, până ce acesta a fost în viață — iubitorul de întuneric susținea cel puțin o luptă cu cineva care, cât de cât, se putea apăra și cel urgisitor de lumină se espunea primejdiei de a fi pierdut procesul.

Să luăm o pildă. În cutare sat bogatul N. N. a fost totdeauna ca un om nedrept și lacom, care prin multe procese nedrepte ș'a tot sporit din an în an moșia. Puțin îi păsa că oamenii din sat, ba jurul întreg îl vorbea de rău. El știa una: să învârtă șurubăriile lui tot cu mai multă desțoinicie, ca să câștige nou și nou pământ. Dacă altfel nu putea, lungea judecata atât de mult cu bietul om sărac, încât acesta rămânea lipit pământului și trebuia să-și vândă petecul de pământ. Și cine punea mâna pe el cu preț de nimic? Tot bogatul. A fost el, nu-i vorba și înfruntat pe la judecăți, ba, una cu alta, a făcut și doi ani de robie, însă toate aceste nuli schimbare într-o nimic. Oamenii din sat se feriau de el ca da dracu, dar tot se obișnuiră cu dânsul dela o vreme.

Avuse un vecin, om sărac, dar om de ispravă. Pe-o luncă de-a acestuia își puse demult ochii bogatul, a fost și în judecăți cu vecinul sărac, dar acesta, cruce de român, — nu s'a dat bătut. Pentru el stătuse bogătanul o singură dată patru luni la dubă.

Se 'ntâmplă însă, că veni războiul și săracul fu mobilizat. După o jumătate de an veni știre oficioasă la primărie, că a căzut în Galiția. Rămase după el nevasta și șase copii. Când fu la pertractarea rămasului, bogatul sări cu proces pentru lunca, pe care o dorea. Arătă hârtii, că la mobilizare vecinul îi vânduse lui lunca cu trei sute bune, și chitanță, că suma a și plătit-o. Din noapte ce fusese

viața văduvei de când eroul muri, se făcuse acum iad întreg. Ea nu recunoscă nimic și se începură pările. Și, acum vor fi patru săptămâni, bogătanul își ajunsse ținta: dobândi lunca.

Dar de-atunci nici un om din sat, nici o muere nu mai stă cu el de vorbă, nu-i mai dă binețe. Cu nedreptățile lui de mai înainte se mai obișnuiseră oamenii, cu cea de-acum nu vor putea niciodată.

Căci să te folosești de nenorocirea, de întunerecul ce-a căzut peste sufletul seamănelui tău, pentru a-ți împlini dorințele tale nedrepte, e cea din urmă ticăloșie. Nu numai că ești în întuneric, ci te și hrănești din întuneric.

Orice om drept se va feri de astfel lucruri în vremile grele, prin cari trecem acum, și ori unde vom afla indivizi, cari nenorocirile de azi ale consătenilor săi vor să le folosească spre binele lor, trebuie să-i târâm în fața judecătoriei și să punem pe ei pecetea cea mare a rușinii, pe care nici o apă de pe lume să n'o mai poată spăla.

Și de trei peceti ca aceste sunt vrednici indivizii, cari în cursul vremilor, folosesc noaptea și nenorocirea ce cade peste neamurile din cari fac parte, — spre a-și ajunge dorințele lor egoiste. Să urâm întunerecul și să adorăm lumina! Și în cărările ei să umblăm, dacă vrem să rămânem fiii luminii. Altfel, puternice, numele tău de veci va fi: fiul întunerecului și frațele celui din adânc!

Sinoadele eparhiale.

Voind a da o icoană mai complectă, despre chipul în care s'a discutat la sinoadele eparhiale cea mai însemnată chestiune, care preocupă azi pe credincioșii bisericii ortodoxe române, reproducem aici din gazete rapoartele cari ne interesează. Ele completează raportul nostru din numărul trecut despre propunerea înaintată de deputatul Vasile Damian în sinodul arhidiecezan.

Ilaritatea din Caransebeș.

Drapelul scrie: M. Gașpar (comisia petiționară) prezintă rugarea lui Dr. G. Dobrin pentru ca Sinodul să ceară dela congres ca să intervină la guvern și eventual

la Coroană pentru garantarea liberului exercițiu al dreptului de vot la alegerile bisericești. Comisia propune ca petiția să se dea Consistorului spre rezolvire.

Dr. P. Ionescu: Consistorul nu e competent. Propune să se treacă la ordinea zilei

La Timișoara s'au adunat 7 domni, cari s'au declarat de biserică și au făcut candidări. Noi încă ne-am organizat și am pus contracandidați. Noi nu am făcut clică. Apoi administrația bisericească de ce se amestecă totdeauna la alegeri?

Dr. N. Ionescu propune să se trimită petiția îndărăt d-lui Dr. Dobrin cu rugarea ca altădată să ne cruțe. (Ilaritate).

Se decide trecerea la ordinea zilei.

Sinodul din Arad.

Correspondentul ziarului *Magyar Kurir* scrie din Arad:

Duminecă s'a ținut sinodul bisericesc din Arad sub conducerea episcopului I. Pap în sala festivă a Seminarului. În ședința ținută luni după amiază a Sinodului s'a făcut o interpelare foarte interesantă despre cari ni se comunică următoarele:

Dr. Romul Veliciu în cuvântarea sa a arătat, că la alegerea membrilor congresuali meniți de a alege pe noul mitropolit, s'au întâmplat abuzuri. Administrația s'a amestecat în alegeri și astfel s'au făcut abuzurile. După moartea mitropolitului consistorul mitropolitan a decretat alegerea membrilor congresuali pentru alegerea noului mitropolit și cu părere de rău constată cuvântătorul acum, când alegerile s'au sfârșit: că cele mai de frunte elemente ale poporului român au căzut din înaltul for bisericesc în urma terorizării factorilor administrativi străini. Cei mai de valoare Români nu vor putea lua parte la alegerea de mitropolit, fiindcă locul lor l-au ocupat oameni până aci necunoscuți înaintea Românilor. La alegerea membrilor congresuali s'a mai ținut cont și de promovarea unor interese de ale membrilor, cari fac parte din sinul bisericii. Correspondentul tâlmăcește această declarațiune în senzul, că cortesitul s'a făcut în favorul vicariului din Oradea-Mare și deputatului dietal din partidul muncii: Vasile Mangra. Cel mai înalt apărător al autonomiei bisericești e doar Mitropolitul, care trebuie să se bucure de încrederea tuturor Românilor din Ardeal și Ungaria. Însă mitropolitul, pe care-l vor alege noii membrii congresuali — aleși cu ajutorul administrației — nu va fi conform voinții și dorinții românismului din Ardeal și Ungaria. În sfârșit a mai declarat cuvântătorul, că — după părerea sa — alegerea aceasta a membrilor congresuali nu s'a putut face fără cunoștința și ajutorul guvernului. Tocmai din motivul acesta se adresează cuvântătorul episcopului-președinte și îl întreabă: că are cunoștință despre abuzurile acestea, a făcut sau are de gând să facă pașii de lipsă pentru vindecarea ranelor aduse autonomiei bisericești.

Episcopul I. Pap a răspuns la această interpelare: că după alegere a primit mai multe plângeri și în afacerea aceasta va face cercetarea de lipsă. Va face pașii necesari însă să nu pretindă sinodul, ca personal să intervină pe lângă guvern, fiind împiedecat de diferite motive.

Dr. R. Veliciu n'a luat la cunoștință răspunsul episcopului, deoarece — după părerea sa — episcopul trebuia să fie încunoscător despre lucrurile acestea încă în-

ainte de alegeri și prin măsurile necesare trebuia să apere independența alegerilor. Îl acuză pe episcop cu neglijență, fiindcă a lăsat să se întâmple abuzurile. Sinodul cu toate acestea a luat la cunoștință răspunsul episcopului.

A mai avut un punct interesant ședința de luni a sinodului. În legătură cu raportul senatului școlar V. Goldiș, secretarul consistorului diecezan din Arad, a făcut propunerea, ca sinodul să ceară guvernului *anularea legii școlare din 1907*. Sinodul s'a ocupat de multe ori și s'a adresat guvernului cu cereri de felul acesta, însă pașii aceștia totdeauna au rămas fără rezultat. Timpul de azi îl crede de potrivit pentru înnoirea acestei cereri, deoarece Românii și-au arătat patriotismul și spiritul gata de jertfă pe diferitele câmpuri de luptă. Membrul sinodal Dr. George Popa a vorbit contra primirii propunerii și în vorbirea sa a arătat că azi, când patria sângerează din sute de rane, nu e potrivit timpul ca sinodul să facă remonstrații. Cere deci înlăturarea propunerii și susținerea și pe mai departe a hotărârii sinodale din anul trecut, în urma căreia sinodul îndrumă consistorul, ca să facă pașii de lipsă pentru revizuirea legii școlare. Sinodul a primit propunerea lui Dr. George Popa.

Din România.

O nouă agitație a grupării războinice.

D. Simeon Mândrescu, profesor universitar, unul din conducătorii grupării războinice dela „Federația Unionistă”, publică acum în toate ziarele din țară un manifest „Către poporul român”, în care face un nou apel la luptă, pentru a sili guvernul român să se decidă ca țara românească să intervie în război alături de Ententa. Apelul acesta e plin cu grave atacuri la adresa actualilor conducători ai României. Între altele se spune în acest apel:

— Noi Românii am căutat mereu, și natural că am și găsit fel de fel de pretexte pentru a nu intra în acțiune. Preparativele militare, tratativele diplomatice, situația strategică a României, erau invocate rând pe rând, dacă nu și simultan, de câte ori se cerea intrarea în acțiune.

Nu ne-am mișcat.

Din destăinuirile făcute de fostul ministru de război, N. Filipescu, șeful Federației Unioniste, precum și din discuțiunile ce au urmat între d-sa și guvern, s'a văzut că nici măcar în ce privește pregătirile militare nu s'a făcut tot ce s'ar fi putut face.

Apoi în timpurile din urmă a ieșit la iveală un fapt și mai grav. Oamenii sus puși din toate partidele — după declarația ministrului de interne — au făcut întinse contrabande de vite și alimente de prima necesitate.

Guvernul român ne amăgea mereu cu preparative, tratative și alte lucruri de felul acestora.

Sub cuvânt, că „țara trece prin timpuri grele”, se comit adevărate crime naționale, fără frică de pedeapsă. Când câte un om mai curajos îndrăznește să le denunțe el e primit din toate părțile cu „țara trece prin timpuri grele” și invitat să tacă.

Se prea poate ca din cauza „timpurilor grele, prin care trece țara” partidele politice să cadă și de data asta de acord, cum au făcut de atâtea ori în trecut.

E treaba lor.

Nouă însă nu ne este permis să stăm indiferenți la cele ce s'au petrecut și se petrec în aceste momente grele prin care trece țara, și mai ales „în aceste momente”, cari amenință să devină din ce în ce mai grele.

Nouă nu ne este permis să lăsăm să continue ticăloșirea cu flamânzirea țării de către niște „sus puși” fără scrupule și fără conștiință. Ceea ce guvernul țării nu vrea sau nu poate să facă, pot face și trebuie să facă cetățenii.

Și în fine nouă nu ne este permis să părăsim lupta începută pentru realizarea idealului național atâta timp cât o rază de speranță se mai găsește în sufletul nostru.

Și speranța avem, rămâne să avem și voință și vom avea și puterea de a o realiza.

Astfel stând lucrurile, am ținut de a mea datorie, să dau semnalul reluării luptelor, întrerupte de atâta vreme. Nu fac altceva decât să merg înainte pe drumul început, ascultând de glasul sufletului meu și de stăruințele multor prieteni și tovarăși de luptă și de suferință. M'am hotărât prin urmare, să invit la o consfătuire.

DEPEȘI

Răspunsul Germaniei către America.

Joi seara a dat guvernul german în mâna ministrului american din Berlin răspunsul Germaniei la ultimatul american, despre care s'a vorbit de mult în zilele din urmă. Germania *indeplinește* dorințele Americii, întemeiându-se pe dreptul internațional și pe principiile umanității. Tonul răspunsului e serios și grav, iar expunerea faptelor exactă. Dar nu retace Germania nici greșelile sevărșite până acum de Americanii, cari nu au luat aceeași ținută și față de Anglia. Totuși guvernul german declară că a îndrumat pe toți comandanții submarinelor, să nu mai scufunde de acum înainte nici un vapor de comerț, fără să-l cerceze întâiu și fără de-a asigura viața călătorilor. În cazul, că vor încerca să fugă ori se vor împotrivi submarinele însă, vor avea dreptul să-le scufunde fără cruțare.

În schimbul acestei concesiuni Germania pretinde dela Statele-Unite să silească și de Englezi a respecta dreptul ginților și a se pleca înaintea principiilor umanității.

Astfel prezidentul Wilson ține acum în mâinile sale firul, care va hotărî legătura dintre aceste două state mari. Telegrammele mai noi aduc știri destul de pașnice. În suși ministru american din Berlin, Gerard, crede, că se va putea stabili o înțelegere pe baza acestui răspuns.

Primirea notei germane în America.

Despre impresia pe care a făcut-o răspunsul Germaniei în New-Yorksosesc acum știri foarte contrazicătoare. Unii privesc de un act lipsit de curtuazie procedura Germaniei, de-a fi publicat prin telegrame particulare cuprinsul notei, înainte de ce ar fi sosit în mâinile lui Wilson. Părerea acestuia și a guvernului american, firește, nu e cunoscută până acum, dar o depeșă din Washington spune, că o hotărâre se poate aștepta numai la începutul săptămânei viitoare. Aceleași știri, venite însă peste Londra din America, nu sunt obiective. Cea mai mare parte din acele sunt de părere, că deși în

America nu prea sunt mulțumiți cu tonul aspru al notei, totuși cuprinsul ei ar putea forma o bază pentru continuarea pertratărilor. Abia puține vești englezești afirmă că Wilson e nemulțumit cu răspunsul german și că America face deja pregătiri războinice.

Colaboratorul ziarului Nationalzeitung din Berlin a avut o convorbire cu Gerard ministrul american din Germania, care evitând a se pronunța deadreptul, a spus, că are nădejdi mari în susținerea păcii între America și Germania.

Cum s'au predat Englezii la Kut-el-Amara.

Constantinopol. — Armata engleză, împresurată la Kut-el-Amara, după ce s'a aflat timp de aproape o lună sub presiunea eroicelor noastre trupe, a trebuit în cele din urmă să depună armele în mâinile armatei imperiale.

Iată cum au decurs diferitele faze ale acestui eveniment important:

Armata engleză din Kut-el-Amara sfârșind merindele, aștepta ajutor, fie dela compatrioți săi, fie dela aliații săi.

Cabinetul englez, care cunoștea foarte bine situația asediaților, trimetea ordin peste ordin comandantului corpului expediționar englez din Irak spre a-l îndemna să grăbească atacarea și ruperea cu orice preț a împresurării trupelor noastre ce se aflau la Fellahie spre a putea veni într'ajutorul armatei generalului Townshend.

Atacurile engleze semnalate în ultimele noastre comunicate și care s'au prăbușit cu pierderi enorme în fața eroice rezistențe a trupelor noastre erau toate executate în scopul de a libera pe generalul Townshend. Englezii înțelegând atunci că nu vor putea rupe rezistența Turcilor și că nu vor izbuti să le dispute prada au încetat atacurile dela Fellahie. Ei au încercat apoi să alimenteze ganizoana engleză prin orice mijloc. Au aruncat întâi în pozițiunea încercuită saci de făină cu ajutorul avioanelor dar armele noastre au distrus și această speranță a Englezilor căci avioanele noastre de război au început să doboare unul după altul aeroplanelor dușmanului. Inamicul a recurs atunci la un alt mijloc: a încercat să introducă în cetate, folosindu-se de întunecul nopții, un vas încărcat cu merinde dar trupele noastre mereu la pândă au pus mâna pe acest vas care conținea sute de tone de alimente.

Generalul Townshend, căruia nu-i mai rămânea nici o speranță, s'a adresat atunci, la 26 Aprilie, comandantului armatei noastre, a Irakului, spre a-i face cunoscut că este dispus să predea Kut-El-Amara cu condițiunea de a fi autorizat să iasă liber el și armata lui din cetate. I s'a răspuns că nu se admite decât o predare fără condițiune.

Comandantul englez atunci, în fața situațiunii favorabile a armatei noastre, a crezut că va izbuti să facă să i se admită cererea, oferind să predea toate tunurile sale și un milion de livre de care dispunea. I s'a repetat că trebuia să se predea fără absolut nici o condițiune. A înștiințat atunci că va refera comandantului-șef al armatei engleze din Irak. Acesta însă fiind foarte departe și în neputință de a ajuta armata asediată, generalul Towshand pierzând orice speranță s'a predat comandantului armatei otomane.

Din evaluarea făcută până acum reese că 5 generali, 277 ofițeri englezi, 274 ofi-

teri indieni și 24.300 soldați au fost făcuți prizonieri de noi.

Trupele noastre au avut de sarcină de a împedea de o parte toate încercările de ieșire la care ne așteptam dintr'o clipă într'alta din partea dușmanului asediat care se afla întărit în pozițiuni formidabil fortificate prin toate mijloacele tehnice moderne iar pe de altă parte ele trebuiau să respingă violentele atacuri reiterate de dușman care primea zilnic noi întăriri în tendința de a libera Kut-el-Amara. Infundați până în brâu în bălți, luptând cu toate greutățile anotimpului și climatei, soldații noștri și au îndeplinit misiunea. Ei pot cu drept cuvânt fi mândrii de strălucita victorie pe care au reputat-o asupra armatelor britanice.

Guvernul englez hotărăște serviciul militar obligator și pentru căsătorii de 18—41 ani.

Londra. — În Camera Comunelor, prim ministrul englez Asquith, a prezentat noul proiect de lege militar, care proiect cuprinde dispozițiile Billului retras la 27 Aprilie, cu adausul; „Serviciul militar obligator pentru căsătorii între 18 și 41 ani“.

Dispoziția aceasta va intra în vigoare peste o lună după votarea legii de către parlament, pentru a se lăsa posibilitatea oamenilor să se prezinte de bună voie la serviciu militar.

Prima citire a legii acestea militare e primită cu unanimitate de voturi.

Rotterdam. — Despre noul proiect de lege militar englez. „Courant“ află următoarele din Londra:

„Daily Mail“ jubilează că guvernul englez a prezentat această lege, fiindcă ziarul acesta căuse dela izbucnirea războiului, serviciul militar obligator pentru toți.

„Daily News“ anunță că partidul muncitoresc a lăsat mână liberă membrilor săi în aceasta chestiune. Pare că majoritatea deputaților muncii va vota legea.

„Morning Post“ se bucură de această lege și cere instalarea unui tribunal de război care să judece pe rebelii din Irlanda, cari să fie tratați ca niște revoluționari.

Prin noua lege, se câștigă pentru serviciul militar englez încă 200.000 oameni.

Șefii rebelilor irlandezi împușcați.

Londra, 4 Mai. — Ministrul președinte Asquith, a declarat în parlament, că șefii rebelilor irlandezi, Pearce, Clark și Mac Donagh, cari au subscris proclamația de revoluție, au fost duși înaintea tribunalului militar, cari i-a declarat de vinovați. Azi dimineața ei au fost împușcați. Alți trei rebeli au fost condamnați la trei luni închisoare.

Revoluția din Irlanda.

Berlin. — Agenția Reuter anunță, relativ la victimele nevinovate ale luptelor de stradă din Dublin, următoarele:

Pe piețele de joc, numeroși copii au căzut victime mitralierelor. De asemenea când un mare magazin de jucării a fost jefuit, copii 'au pătruns în mare număr în interior, spre a pune mâna pe jucării. Când casa a fost plină cu copii, a izbucnit de pe urma bombardării un incendiu, care a închis copiilor calea. Mulți au sărit pe ferestre, Zece au murit din această cauză, mulți alții au pierit în foc.

Se povestesc lucruri îngrozitoare despre omorurile comise Luni asupra soldaților și ofițerilor englezi nearmați. Unui ofițer englez rănit i-s'a sfărâmat craniul; agresorul a exclamat: „Nu ești demn de'un glonte“.

Numeroase femei, înarmate cu revolvere, care se asociază rebelilor, au împușcat de asemenea ofițeri și soldați pe la spate.

Ziarele daneze publică noui declarații ale unor martori oculari despre lupta din Dublin, care a fost extrem de sângeroasă. Trupele au întrebuințat mitraliere și tunuri contra rebelilor. Detașamente de cavalerie au încercat zadarnic să restabilească ordinea; mulți oameni au fost uciși cu această ocazie. S'au aruncat bombe de pe acoperșurile caselor. Rebeli înarmați au gonit pe funcționari din oficiile lor. Populația a construit tranșee pe străzi și pe piețe. S'au debarcat neconținut întăriri pentru trupe.

Luptătorii polonezi pentru libertate din Irlanda joacă, după „Corriere della Sera“ un rol important în revoltă. Contesa rusopoloneză Markiewici a adus pe coastă într'un automobil arme, dintr'un depozit ascuns, Dânsa a sprijinit și la 1913 revoltele greviste provocate de Jim Larkin.

„Daily Mail“ spune, că revolta din Irlanda se datorește incapacității guvernului englez. Vinovații principali sunt Asquith și Birrel. Revolta s'a putut desvolta grație politicii generale a guvernului. Trebuie să așteptăm, spre a vedea, dacă adevărul va fi ascuns. Faptul, că până la 5 părți dintr'un oraș atât de mare ca Dublin, a putut fi ocupat de un număr relativ mic de oameni înarmați, este un semn de extremă neglijență și de lipsă de pricepere.

Această prostie fenomenală urmează după toate celelalte prostii comise dela începutul războiului și întrece pe toate celelalte.

Cât timp se va mai supune poporul stăpânirii unor conducători, cari nu voesc să lucreze și suferă de o incapacitate cronică de-a lua o hotărâre?

Congresul scoțian al corporațiilor din Glasgow s'a declarat, cu 66 de voturi contra 46, contra serviciului militar obligator și pentru desființarea legii de înrolare cu sila.

Intrunirea de Duminecă a corporațiilor din Londra a luat aceeași hotărâre.

Valona și Brindisi bombardate de aeroplane austro-ungare.

Viena, 5 Maiu. — Comandantul flotei austro-ungare dă următorul comunicat:

La 4 Maiu, aeroplane austro-ungare au bombardat Valona și portul italian Brindisi.

La Valona, bombele au căzut asupra bateriilor italiene, asupra portului și stației aviatice.

La Brindisi bombele aeroplanelor austro-ungare au nimerit stația ferată, un tren, magaziiile gării, arsenalul și un grup de distrugătoare din port. Câteva bombe au explodat și în oraș. La întoarcere aeroplanul austro-ungar care a sburat peste Brindisi, a văzut pe mare crucișătorul italian Marco Polo și a aruncat bombe asupra lui, cari au căzut peste echipajul strâns pe bord.

Informațiuni

Sibiu, 8 Maiu n.

† Locot.-colonel Ioan Voicu.

Mercuri, în săptămâna lumintă, a fost înmormântat în satul său de naștere — Gurarâului — locotenent-colonelul Ioan Voicu. Venise din Timișoara să petreacă Paștile în satul său iubit, unde venia cu drag, de câte-

ori i-se dădea posibilitatea, să petreacă o săptămâna două între ai săi, și a doua zi de Paști muri subit în vârstă de 51 de ani.

Încă înainte de izbucnirea războiului se iviseră semnele boalei ce-l stânse atât de repede, și deși era încă subțire cura medicală, la începutul lui August 1914, el se ceru pe câmpul de luptă. Ca comandant al unui regiment de glotași români, porni din Sibiu în ziua de Sântă-Măria mare a anului 1914. În panegiricul său părintele protopop Togan, ca martor al serviciului divin, ce se ținu pentru regiment înainte de plecare, dădea cuvintele adresate de Ioan Voicu ficiilor săi, cuvinte, cari merită să rămână fixate pentru posteritate. „Ficiori, — le-a zis — așa să grijiți de mine cum voiu griji și eu de voi“.

Cum n'a rupt nici pe-o clipă legătura sufletească cu satul său, așa n'a rupt-o nici cu neamul din care se născuse și al cărui mândrie a fost.

În urma anevoioasei comunicații de azi, puterea militară n'a putut fi reprezentată decât prin doi ofițeri, iar în urma ploii necurmăte au fost împiedecați mulți intelectuali din jur să poată lua parte la actul înmormântării. Totuși mulțimea ce venise să-i dea cinstea din urma acestui mândru vlăstar al neamului nostru, nu încăpu în biserica gr.-cat. din Gurarâului, în care se sluji prohodul adormitului prin părintele protopop al Sibiului N. Togan, parohul local Dionisiu Aron și parohul Orlatului I. Agârbișeanu, cântând, corul din Săliște.

Aprecierea dreaptă a locotenent-colonelului Ioan Voicu a făcut-o cu multă căldură protopopul N. Togan.

Între atâția înghițiți de pământ strein, Ioan Voicu avu parte să se hodiească în cimiterul satului său iubit. Dumnezeu să-i facă parte cu cei drepti. (A).

Noul Consistoriu din Caransebeș, Încă Marți d. m. s'au ales la Caransebeș membrii în senatul școlar și epitropesc. Cu o majoritate mare au reușit:

În senatul școlar: asesor ordinar St. Jianu. Onorari: M. Gașpar, S. Bistreaș și P. Magdescu din cler, iar Dr. T. Radi, I. Brebenar, T. Hațeg, I. Orzescu P. Bandu și A. Buțiu mireni

În senatul epitropesc: asesor ordinar: Aurel Moaca. Onorari: S. Șandru, Dr. N. Ionescu și P. Șandru din cler, iar Dr. P. Corneanu, D. Rațiu, Dr. M. Groșșianu, I. Dobromirescu, C. Burdia și C. Căltun jr. mireni.

Lista aceasta a întrunit 28 bile. Iar 15 au fost albe.

Arestarea deputatului german Dr. Carol Liebknecht. La demonstrațiile, cari au avut loc la Berlin cu prilejul zilei de 1 Mai a luat parte și deputatul Liebknecht, care deși este înrolat în armată a fost cu acel prilej îmbrăcat în haine civile. Pe acest motiv a lansat autoritatea militară ordinul de arestare. Dar Liebknecht este și deputat în camera imperială și pe timpul sesiunii parlamentare este după lege scutit de serviciul militar. Bazându-se pe această împrejurare a prezentat fracțiunea socialistă de sub conducerea deputatului Haase o propunere urgentă către cancelar să pună imediat în libertate pe deputatul arestat cu nedreptul. Proxima ședință a camerei imperială va fi însă la 9 Mai. Numai la 12 că s'ar întinde sesiunea parlamentară, s'ar putea după lege pune în curgere procedura contra lui Dr. Liebknecht. Arestarea acesta a produs bine înțeles mare senzație, mai ales, că în păturile largi ale populațiunii germane se bucură Liebknecht de mari simpatii, chiar și în cercuri cari stau

afară de cadrele politice ale partidului socialist.

Moartea scriitorului Nicu Gane. La adânci bătrânețe a trecut dintre cei vii Nicu Gane, care aparținea pleiadei vechi a scriitorilor români, și se numără și astăzi între cei mai buni prozatori ai noștri. Afară de templul literelor Gane a mai servit publicitatea și prin activitatea sa politică, a fost ministru, primar al Iașilor și membru al Academiei Române.

Despre moartea lui Nicu Gane mai primim din Iași, următoarele, cu data de 18 Aprilie v. Rămășițele pământești ale regretatului Nicu Gane au fost transportate aseară la biserica „Sf. Spiridon“. Cordoanele carului funebru a fost ținute de d-nii Gh. Mărzescu, Const. Climescu, Dr. Manicatide și Gheorghiu.

Corpul neînsuflețit al lui Gane a fost așezat pe un catafalc acoperit de flori și coroane. Primele coroane au fost depuse de către epitropia „Sf. Spiridon“, din partea comunei și a funcționarilor epitropiei „Sf. Spiridon“. Pe coroana comunei se află următoarea inscripție: „Lui Nicu Gane, comuna recunoașcătoare“.

Guvernul a fost înștiințat de moartea lui Gane prin telegrame trimise d-ilor Brătianu și Moțun de către primarul orașului. De asemenea a fost înștiințat și dl Dr. Istrati, președintele Academiei.

Astăzi la orele 3 a avut loc o consfătuire a frunzașilor autorităților la epitropia „Sf. Spiridon“ pentru alcătuirea programului înmormântării, care va avea loc Marți la orele 2 d. a.

Vor participa în ordinea stabilită: armata, clerul, magistratura, toate autoritățile și societățile particulare cu drapel. Se crede, că pe lângă reprezentantul guvernului și al parlamentului la înmormântare va participa și un delegat al suveranului.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu.
Pentru editură responsabil: Ioan Hecș
Tiparul: „Tipografia Poporului“.

Numeri singuratici din Foaia Poporului

se află la următorii vânzători în orașele:		
Abrud: Ioan Tergher	Dej: Mühlberg Jenő	Sânciari: Nicolae Răchitan
Alba-Iulia: Publius Murășan	Dobra: M. Hereșiu	Satni uou: Emilia Bogdan
Arad: Librăria Klein Mór	Ghioroc: Augustin Butariu	Sebeșul săsesc: Librăria Erich Hutter
Băița: Ioan Belea	Hajmoskér: Librăria Szabó Károly	Sibiu: Librăria „Foaia Pop.“ Trafița Barbu
Beiuș: Librăria „Doina“	Hațeg: Nicolae Shuckea	• Herm. Frank
Bistrița: F. Stolzenberg	Hunedoara: Nicolae Tințea	• Karl Engber
Blaj: Librăria Seminarială	Königsfeld-Brünn: Vilbald Sobol	• Luise Knop
Brad: Librăria „Minerva“	Lipova: Onuș Meidovan	• Laj. v. Nemeth
Brașov: „Brașov Lapok“	Luzoj: Librăria Gh. Țăranu	Jehota
Brünn: Fried. Irrgang Brüder Witzek Arnold Burkovec Fany Endlicher	Orăștie: Weiss Dezső	I. Binder
Cluj: Petru Barițiu Grünfeld Jozsefné Jokai Tözsde Luday Tözsde	Oravița: Librăria I. E. Țieranu	Turda: Librăria Poporală
Deva: Libr. Schüller Albertne	Rădăuți: Samuel Harth	Vârșet: Amalia Kirchner
	Râșinari: Bucur Țincu	Viene: Comitetul de caritate al Cărelei române pen- tru soldați rom. răniți. (se imparte gratis)
	Săliște: Dumitru B. Comșa	• Ilie Radu, I. Walfischg. 8
		Trafița A. Locatelli VII Mariahilferst. 72.
		Vintulade Jos: Filiala „Ardeleana“

În toate aceste locuri se află „Foaia Poporului“ în ziua de azi sau a doua după trimiterea din Sibiu, după cum e depărtarea.
Foaia de Joia-Dumineca costă 10 bani, cea de Marția și Sâmbăta 8 bani

Unele ar dori se vândă foaia, sau ne poate recomanda vânzători de în f. orașele și satele unde nu sunt, se binevoiesc a scrie la Adm. Trafița „Foaia Poporului“, de unde va primi condițiile. De la vânzarea de foi se poate avea un câștig destul de mare.

Spre orientarea noilor abonați.

Dupăcum am anunțat, numărul de Sâmbăta, 2 Aprilie v. din „Foaia Poporului“ s'a trimis tuturor abonaților foii noastre de Dumineca. Rugăm deci pe toți aceia, cari doresc să aboneze foaia de Marția și Sâmbăta, să binevoiesc a pune la postă cât mai curând prețul abonamentului, ca astfel să le putem trimite toate foile regulat și pe mai departe. Numerele cealalte se trimit numai abonaților, cum și celorce vor trimite banii în zilele proximale.

Pentru trimiterea abonamentului am adaus la foaia dela 2 Aprilie v. mandate postale. Abonații vechi sunt rugați a scrie lângă numărul 15, care e tipărit pe mandat, sus în colțul din stânga, și numărul foii de pe adresa cu care primesc acum gazeta. Prin aceasta ne ușurează foarte mult controlarea în cărți, fiindcă așa dăm mai ușor de adresa lor cea veche. Abonații cei noi sunt rugați a scrie pe cuponul mandatului, că ei acum abonează întâi foaia.

Cătră toți cetitorii noștri, inteligenți și țărani dela sate, ne adresăm cu rugarea, să binevoiesc a lăți cât mai tare foaia noastră în cercul cunoșcărilor lor.

„Foaia Poporului“ se poate abona: cea de Dumineca singură, ca și până acum, sau la oală cu cea de Marția și Sâmbăta. (Foile de Marția și Sâmbăta nu se pot însă abona decât numai amândouă laolaltă). Prețul abonamentului este:

Foaia de Dumineca:
Pe un an K 5.40
Pe o jumătate de an 2.70

Foaia de Marția și Sâmbăta:
Pe un an 8—
Pe o jumătate de an 4—
Pe trei luni 2—
De acum până la Anul nou 6—

Cine dorește să cunoască „Foaia Poporului“, să ne scrie pe o simplă cartă postală, iar noi îi vom trimite momentan un număr de probă gratis din foaia de Dumineca, Marția sau Sâmbăta, dupăcum va dori.